

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 137.

Göteborg den 12 febr. 1962.

Käraste lilla Hella!

Tack ska du ha för brev nr 134 och 135 av den 20 resp. 25/1, Först då till det senaste, som jag murrerat. I den lilla samling foto, som låg i ett kuvert bland era slides fanns några kort på de bedjande barnen och jag ringde bums till Agnes Prytz och sa att jag hade ett sånt bra kort, som säkert skulle passa för det ändamål hon ville ha det till. Det blev bestämt att jag skulle gå upp till henne med det, då jag om en stund skulle fara till stan. Men det gjorde ingen glad. Dom hade det förut och hade utnyttjat det. Inte passade formatet heller. Jag diskuterade ju inte saken med henne, men är det inte så att dom kan göra en kliche i vilket format som helst av vilket format som helst? Ja, det gör detsamma, men den här gången lyckades det inte. Så framförde jag din hälsning angående hennes filmer.

Så till Brigadören! Det var en hårdfjällad en. Det var den 26/1 som jag talade med honom sist och då skrev jag till dej. Sedan dess har jag ringt många gånger och alla möjliga tider men inte fått något svar. I dag har jag skrivit några rader till honom och sa att jag har efter det vi talades vid den 25/1 ringt många gånger på utan att få svar, varför jag förmodar att dom är bortresta. Jag sa också att jag själv inte fått något som helst meddelande från Staben. Och jag undrar om jag får besvara Er att skriva ett par rader om saken, sa jag. Avslutade med: "Så blir jag så tacksam att så snart som möjligt få ett par rader från er om det här filmbekymret! Om jag inte hört något från honom inom rimlig tid skall jag väl ringa igen. Har du skickat hans dukar?"

Att jag sände GV själv berodde väl på att ni var hemma, så kom den väl denna vägen. Var det inte så? Så ringde jag och bad dom sända via Riksförbundet. Och så skrivbordsuppsatsen. Jaså, du vet inte hur mycket som hör dit. Hade jag vetat det och vetat om du inte talat med dom om den, så hade jag nog försökt få behålla något. Men här har du specifikationen. Bläckhorn, pennfat, pennskaft, papperskniv /bruten/ 2 ljusstakar, 2 bokstöd, 1 frimärkskrin och 1 brevtäll. Jag sa att eftersom du ville ha det hela, så skulle väl jag skaffa mej något annat att ställa mina brev och papper i. Men när jag nu tänker på det, så kommer ett sånt att kosta ganska mycket om det skall bli så pass snyggt att jag kan titta på det jämt. Om du inte sagt till Dodo vilka pjäser som finns, så ville jag gärna ha det kvar. Men har du talat med henne om det, så låter ti det vara som det är, och jag avstår det hela. Jag gjorde ju inga förbehåll från början.

När Lisa och David kommer hem? Jag skulle väl tro att dom kommer 1964 om inget inträffar som omkullkastar planerna. Kanske kan det bli något senare. Men det är klart att dom är trötta på allt det som nu är bekymmersamt och svårt. Att Martin inte kommer till Japan på sina egna villkor är väl bara fördelaktigt för missionen och oss, som skall avlöna honom. Men, inget ont om judarna!!!!!! Först i dag har jag skickat de båda slides, som Anna Jansson skulle ha. Jag rekade brevet i händelse dom inte skulle komma sej för att erkänna det eller inte hade tid till det. Jag lovade henne också att hon inte behövde skriva. Dom fick alltså originalet på sej själva och så en kopia på prästen. Vad jag skrev om priserna sist var alldeles fel. Jag blev ju så häpen då jag fick betala 5:40 för deras kort och 6:35 för dom andra. Det passar alltså bra med 2 dollars. Själv beställde jag ett för egen del av de bedjande barnen. Dom 2 som du beställ de skall dom läggas till dom andra eller ska du ha dom till något särskilt? Jaså, ni har haft konferens den 28-29/1 i Himeji. Och du efterlyser brevhälsningar från dina systrar! Å de trodde du! Nä, de gjorde du nog inte. Och det gjorde du rätt i. Men då har vi väl rapport i nästa Vepa? Så hemskt med de de tre störtade officerarna som ni träffade hos Dodo! Och så ser jag när jag läser brevet om igen att Dodos barn har haft det besvärligt. Det låter kusligt att man har anledning tala om e. sjuka njurar och hjärta då det gäller så små barn. Höppas att det inte är något som återkommer! Som jag nämnde i förra brevet, så invigde ti 8 dar i går vår nya flygel.

Den kostar väl 8-10.000, men det är en grann sak. Dom som hjälpte oss att inviga var musikdirektör Elisabeth /?/ Fryk och hennes man, som är röntgenläkare på Mölndals Lasarett. Ett par tjusiga unga människor. Dom är baptister men hon tjänstgör som organist i Härlanda Kyrka och jag tror inte att dom har gått in i någon församling här. Men då ska tro att ett verk av Mendelson under hennes händer fyllde valven i våran körka. Sedan hade han ett violinsolo av Bethoven, ackompanjerad av sin hustru. Hon spelade allt till kören och musikföreningen och solisten. Det var en tjugig kväll.

En annan sak har vi också gjort i våran körka. Vi har lett in en hörselslinga, som gör att man hör mycket bättre än förr. Det var ju besvärligt så snart det kom en ovan talare eller en som hade svag röst. Nu hörs alla, tror jag. Dom som har mycket dålig hörsel kan ta en lur som hänger vid ingången till kyrksalen och sätta sej var som helst i kyrkan och höra fint. Hela historien kostar väl mellan 4.000 och 5.000 kr. Lurarna gick till 240- eller om det var 340:- pr st. Vi har 5 st. Och när vi därtill fick behålla vår gode pastor, så har vi det faktiskt bra. Det betyder inte att ingenting är att önska.

I dag kom en räkning från Carey Kingsgate Press på £ 1.4. Här om dan kom en på £ .14. = £ 1.19., som jag skickar i morron. Du sa ju att det skulle komma så väldigt mycke räkningar, så det kommer kanske fler. Men nu skriver dom riktiga adresser.

Känner du Ester Carlberg? Hon fyllde 50 år i lördags. Jag hade tänkt gå till henne med en liten gåva. Men så höll hon till i Tabernaklets lilla sal. Och jag gick dit. Det var en verkligt trevlig fest. Dom höll också mycket trevliga och pigga tal. Och Ester är säkert värd dom. Hon är väldigt bra. Och du förstår att där träffade jag nästan hela släkten Carlberg, som är mycket stor. Dom som presenterade sej som Carlberg måste jag fråga: Vilken Carlberg? En ung trevlig man svarade att han var Davids son. Det lät så trevligt. Kören var ju där och mycket annat folk. Mycken sång och musik. Naemi är alldeles nedbruten av ekonomisk värk och har inte varit i Tabernaklet på 1½ år. Hon har så gott som ständig värk.

Du vet förstås att Elsa Skallsjö avled den 3 ds.
Så de tusende hälsningar till mina tvenne kära ätte

Anders